

Uitspraak Raad van Tucht

Kenmerk RBT:2026:002

Klachtnummer: 6589.01.08-120.85

uitspraakdatum: 8 april 2026

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake de klacht van:

A. te B. (hierna te noemen: klaagster)

tegen

C. RB (C.) en D. (D.), beiden kantoorhoudend N. (hierna: beklaagden)

1. Loop van het geding

1.1 Op 21 januari 2025 heeft klaagster bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht ingediend tegen beklaagden.

1.2 De op grond van artikel 12 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB zoals geldend vanaf 1 september 2024 (hierna: het RTRB) voorgestelde mediation heeft niet plaatsgevonden.

1.3 Beklaagden hebben op 14 mei 2025 een verweerschrift ingediend.

1.4 Klaagster heeft een conclusie van repliek ingediend.

1.5 Beklaagden hebben een conclusie van dupliek ingediend.

1.6 De behandeling van de klacht heeft plaats gevonden op 10 maart 2026 plaatsgevonden ter zitting van de Raad te Den Haag. Daarbij zijn verschenen en gehoord klaagster en beklaagden, bijgestaan door hun gemachtigde K., advocaat.

1.7 Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 15, lid 7, van het RTRB, geluidsopnamen gemaakt.

2. Feiten

2.1 Klaagster is gehuwd geweest met E. (hierna: E.). Gedurende het huwelijk tussen klaagster en E. hebben medewerkers van het kantoor van beklagde (G. B.V., hierna ook "G.") werkzaamheden verricht voor E. en voor vennootschappen waarvan hij bestuurder en/of aandeelhouder was. Tot deze werkzaamheden behoorde ook advisering in 2007 aan klaagster en E. inzake huwelijkse voorwaarden en testamenten, opgesteld door H., voormalig kantoorgenoot van beklagden. In 2008 heeft H. klaagster en E. gevraagd of zij een keuze hebben gemaakt tussen de door hem in het advies

voorgestelde alternatieven. Een reactie daarop is uitgebleven. Ook de aangiften inkomstenbelasting (hierna: IB) van E. en klaagster zijn door G. verzorgd en ingediend. Dit laatste gebeurde vanaf 2011 onder verantwoordelijkheid van C.. Tot de gedingstukken behoort een overzicht waaruit blijkt dat de aangifte IB 2016 is ingediend op 21 december 2017 en de aangifte IB 2017 op 3 mei 2019 (en de aangiften IB 2009-2015 daarvoor).

2.2 In 2018 is een echtscheidingsprocedure tussen klaagster en E. gestart. De echtscheiding is op 16 februari 2021 door de rechtbank I. Op 18 mei 2021 heeft de rechtbank een nadere beschikking gegeven ter zake van de verdeling van de huwelijksgemeenschap en de afwikkeling van de huwelijkse voorwaarden. De tussen hen van kracht zijnde huwelijkse voorwaarden zijn door diezelfde rechtbank op 30 januari 2024 afgewikkeld.

2.3 In een e-mailbericht van 30 april 2019 van klaagster aan J. (hierna: J.), voormalig kantoorgenoot van beklaagden, verzoekt klaagster om een afschrift van de aangiften IB die voor haar door G. zijn gedaan. Op dat moment is de laatst ingediende aangifte die voor 2016. Daarop reageert J. diezelfde dag onder ander met het volgende:

“Ik wil u verzoeken u betreffende uw verzoek tot E. [Raad: E.] te wenden.”

In een e-mailbericht van 1 mei 2019 van J. aan klaagster op haar herhaald verzoek om haar aangiften IB staat onder andere het volgende vermeld:

“Het verzamelen en aan u verstrekken van ‘de ooit opgestelde aangiften inkomstenbelasting’ kunnen wij niet kostenlos verzorgen. Betreffende aangiften maken reeds onderdeel uit van jullie gezamenlijke administratie. (...)”

In een emailbericht van 5 juni 2019 van J. aan klaagster staat onder andere het volgende vermeld:

“De verstrekking van de aangiften inkomstenbelasting heeft in eerdere jaren plaatsgevonden op de wijze waarop wij als kantoor daartoe in betreffende jaren opdracht hebben ontvangen.”

2.4 In een e-mailbericht van 22 januari 2021 van klaagster aan C. schrijft zij onder andere het volgende:

“Beste C.,

Ik verzoek u mij zo spoedig mogelijk per mail toe te sturen de door mij persoonlijk ondertekende akkoordverklaringen IB aangiftes 2009 tot en met 2016. (...)”

In een e-mailbericht van 8 februari 2021 schrijft C. in antwoord op de hiervoor vermelde e-mail onder andere het volgende:

“Geachte A.,

In antwoord op uw vraag om toezending van de door u getekende akkoordverklaringen 2016-2009 kan ik u als berichten.

Onze aangiftedossiers in deze gaan niet verder terug dan 2014. Met betrekking tot de onderhavige jaren hebben we geen door u ondertekende akkoordverklaringen in ons dossier.

Met vriendelijke groet,
[C.]”

2.5 In een e-mailbericht van 15 maart 2022 van klaagster aan C. schrijft zij onder andere het volgende:

“Beste Dhr. C.,

Iets heeft jullie in het verleden aangezet om over te gaan tot het indienen van mijn persoonlijke IB aangifte. Er wordt door een accountantsbureau alleen overgegaan tot indiening als iemand dit heeft verzocht en akkoord heeft gegeven voor de inhoud van de IB aangifte. Zoals u weet ben ik dat nooit geweest. Dus ik ontvang graag de mailcorrespondentie en de akkoordverklaring van degene die u wel opdracht/akkoord heeft gegeven voor het indienen van mijn IB aangifte 2015/2016. U heeft met deze persoon contact gehad en het is uw plicht dit goed te archiveren en te controleren. Deze horen bij mijn persoonlijke IB aangiftes en documentatie. Het gaat om mijn identiteit dus het lijkt me niet meer dan fair dat ik deze na meerdere verzoeken aan u eindelijk per mail (uiterlijk 16 maart 2022) van u ontvang. (...)”

2.6 In een e-mailbericht van 16 maart 2022 van klaagster aan C. schrijft zij onder andere het volgende:

“Beste Dhr. C.,

Ik zou graag willen begrijpen waarom u niet reageert op mijn mails van de afgelopen paar dagen. Ik heb een duidelijk verzoek bij u neergelegd die betrekking heeft op mijn identiteit en mijn IB aangifte. Keer op keer weigert u mij de gevraagde gegevens te verschaffen. Wettelijk gezien word ik echter wel verantwoordelijk geacht voor mijn IB aangiftes en de inhoud hiervan, omdat er mijn naam onder staat.

Ik begrijp dat u destijds mijn IB aangiftes heeft ingediend. Ik voel me machteloos, omdat ik u nooit opdracht heb gegeven, nooit contact met u heb gehad of laat staan akkoord zou zijn gegaan met de inhoud van mijn IB aangiftes. (...)”

2.7 Een klacht ingediend door klaagster bij de accountantskamer tegen de heren J. en G., (voormalig) kantoorgenoten van beklaagden, is op 26 april 2024 deels niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond verklaard. In het kader van die procedure zijn door het kantoor van beklaagden de door klaagster verzochte informatie (aangiften en akkoordverklaringen) op 24 januari 2024 alsnog verstrekt. Hierbij ontbrak de aangifte inkomstenbelasting 2013 en de akkoordverklaring 2015 aangezien deze niet meer in de dossiers van G. beschikbaar waren.

2.8 In een e-mailbericht van 26 april 2021 van L. (accountant van klaagster) aan kantoorgenoten van beklaagde, c.c. aan klaagster, wordt verslag gedaan van een bespreking tussen L., klaagster en kantoorgenoten van beklaagden. Hierin staat onder andere het volgende vermeld:

“Verder is de verwerkingswijze in de jaarrekeningen van de ondernemingen van E. besproken inzake de door A. in privé verstrekte leningen. Het lijkt erop dat de verstrekte gelden zijn verantwoord als "lening DGA". De leningen/verstrekte gelden, rentelasten e.d. zijn mogelijk verrekend met opnames in privé door E.. Van aflossingen en rentebetalingen richting A. is mogelijk geen sprake geweest. Afgesproken is dat G. de juistheid van de verwerkingswijze nagaat aan de hand van

leningsdocumentatie e.d.”

Op dit onderdeel is door M., kantoorgenoot van beklaagden, in een e-mailbericht van 29 april 2021 aan onder andere L. en klagster, als volgt gereageerd:

“In de bijlage tref je de lening overeenkomst aan zoals destijds opgesteld tussen E. en F. B.V. voor een bedrag van € xx. Betreffende bedragen zijn op 5 mei 2011 (€ xx) en 28 juni 2012 (€ xx) vanaf de Rabobank privé rekening xx (ten name van E. eo E-A) overgemaakt naar F. B.V. Volgens de financiële administratie is de hoofdsom van de leningen inmiddels volledig door de vennootschap afgelost. Voor een bedrag van € xx heeft aflossing plaatsgevonden door een verrekening met een tegoed dat de vennootschap had op E.. De overige aflossingen zijn door F. B.V. nagenoeg volledig overgemaakt naar de Rabobank privé rekening xx (ten name van E. eo GAPM E.-A). Ons is slechts van één aflossing (groot € f .000) bekend dat deze niet naar de gezamenlijke rekening is overgemaakt doch naar ING bank rekening xx (ten name van E.). Verder hebben wij geen inzicht gehad in de onderlinge afspraken die E. en A. onderling al dan niet gemaakt hebben.”

3. De klacht en conclusies van klagster

3.1 Klagster heeft haar klachten als volgt verwoord:

- a. Bewust tegenwerken in verstrekken, hinderen en liegen over IB aangiftes (2009-2016) en akkoordverklaringen met handtekeningen om zo de gerechtsgangen van A. te bemoeilijken en uiteindelijk onmogelijk te maken.
- b. Schenden bewaarplicht IB aangiftes 7 jaar.
- c. Schenden Wwft (identificatieplicht).
- d. Schenden reglement beroepsuitoefening RB Artikel 1 eer en waardigheid.
- e. Schenden zorgplicht A. als vrouw DGA.
- f. Schenden geheimhouding en verstrekken van gegevens van A. aan derden.
- g. Belangenverstrengeling/niet onpartijdig
- h. Niet correct uitvoeren van opdracht bevestiging tussen G. en F. BV
- i. Onjuiste estate planning 2007 en 2012 en de jaren daarna
- j. A. niet attenderen op jaarlijks verrekenen in IB aangiftes, omdat het zo in de huwelijkse voorwaarden stond.
- k. Verantwoordelijk voor de hoge advocaat- en accountantskosten en de lange slopende scheidingsprocedure en afwikkeling die ruim 6,5 jaar duurt (€ xx)
- l. Schenden artikel 88 Boek 1 Burgerlijk Wetboek
- m. Niet toepassen wetswijziging 1 januari 2012 artikel 87 Boek 1 Burgerlijk Wetboek.

3.2 Met betrekking tot de aangiften inkomstenbelasting 2009-2016 begrijpt de Raad de verwijten van klagster meer in het bijzonder als volgt:

- beklaagden hebben de aangiften inkomstenbelasting voor de jaren 2009 tot en met 2016 gedaan zonder haar uitdrukkelijke toestemming. De akkoordverklaringen waarover beklaagden beschikten waren niet door haar getekend, maar door haar ex-partner zonder haar toestemming.
- J. liet klagster op haar verzoek om verstrekking van bedoelde aangiften weten dat zij deze slechts na betaling zouden worden verstrekt (zie 2.3).

- C. heeft verklaard dat de aangifte dossiers van zijn kantoor niet verder teruggingen dan 2014, terwijl later bleek dat dit onjuist was. Dit gold, naar later bleek, voor de digitale, maar niet voor de fysieke dossiers.
- C. liet e-mailberichten van 10, 14, 15 en 16 maart 2022 van klaagster onbeantwoord. In deze berichten verzocht klaagster andermaal om bedoelde aangiften en om getekende akkoordverklaringen.
- Klaagster stelt dat het kantoor van beklaagde zonder toestemming haar gegevens inzake de bedoelde aangiften aan haar ex-partner hebben verstrekt.
- Pas tijdens de procedure voor de accountantskamer zijn bedoelde aangiften door het kantoor van beklaagden aan klaagster verstrekt.

3.3 Met betrekking tot de verjaring stelt klaagster dat zij pas laat ervan op de hoogte is gekomen wie voor een en ander verantwoordelijk was en dat haar pas bij de rechtbankuitspraak van 30 januari 2024 duidelijk werd dat het verstrekte advies inzake de estate planning onjuist was.

4. Beoordeling van de klachten

Ontvankelijkheid

4.1 Artikel 9, lid 3, van het RTRB luidt:

“Een klacht die wordt ingediend na verloop van twee jaar na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van het lid van RB tegen wie de klacht is gericht, wordt niet-ontvankelijk verklaard. Een klacht wordt steeds niet-ontvankelijk verklaard indien meer dan vijf jaren na dat handelen of nalaten zijn verstreken.”

4.2 Beklaagden hebben het standpunt ingenomen dat een deel van de klachten niet ontvankelijk verklaard dienen te worden aangezien deze op een handelen of nalaten van meer dan vijf jaar voor het indienen van de klacht, dus voor 21 januari 2020. Voor het overige zien de klachten op handelen of nalaten waarvan klaagster meer dan twee jaar voor het indienen van de klacht heeft kennisgenomen of kennis heeft kunnen nemen. Zij betogen dat de klachten daarom niet ontvankelijk verklaard dienen te worden. Een uitzondering op de hiervoor genoemde regel is volgens beklaagden niet van toepassing. Dat zou het geval kunnen zijn als de termijnoverschrijding beklaagden zelf verweten kan worden, maar dat dat het geval is, is niet aannemelijk, aldus beklaagden.

Klachtonderdeel a – aangiftes IB 2009-2016

4.3 C. heeft in zijn stukken en mondeling te kennen gegeven dat hij zijn handelen betreurt omtrent de aangiften IB van 2016 en daarvoor en de toestemmingsformulieren ter zake. Hij heeft ook verklaard dat dit niet de schoonheidsprijs verdient en het handelen onjuist is. Dit mag als een verontschuldiging aan klaagster beschouwd worden, heeft hij daar desgevraagd aan toegevoegd. C. heeft het meer in het bijzonder over

- het niet op eerste verzoek aan klaagster verstrekken van de door haar verzochte aangiften en toestemmingsformulieren,
- het bericht aan klaagster dat dossier niet verder teruggingen dan 2014, terwijl dit slechts voor de digitale dossier gold en de fysieke dossier wel degelijk de door klaagster verzochte informatie (gedeeltelijk) bevatte; en

- de omstandigheid dat hij de e-mailberichten van klaagster niet heeft beantwoord. Dat had hij wel moeten doen, aldus C..

D. heeft daaraan toegevoegd dat hijzelf geen bemoeienis heeft gehad met het handelen en nalaten van zijn kantoorgenoten in de zaken betreffende klaagster en haar ex-partner, maar dat hij zich als vennoot van het kantoor G. verantwoordelijk voelt voor de gang van zaken. Ook hij betreurt hoe het met de bedoelde aangiften IB is gelopen. Beklaagden benadrukken dat zij zich er niet bewust van waren dat de toestemmingsformulieren niet door klaagster maar door haar ex-partner waren ondertekend en hechten eraan te verklaren dat de aangiften slechts eenvoudig routinewerk betrof; bij gebreke van eigen inkomsten van klaagster dienden zij er slechts toe om – ook in het belang van klaagster – de gezamenlijk aangiftepositie van de voormalig echtelieden te optimaliseren. Daarbij zijn de gevraagde documenten inmiddels aan klaagster verstrekt.

4.4 De Raad stelt vast dat klaagster reeds in maart 2022 om de bewuste documenten heeft verzocht (en om sommige daarvan reeds eerder). Dat is ruim meer dan twee jaar en tien maanden voorafgaande aan het indienen van de klacht. De Raad overweegt dat klaagster weliswaar een redelijke termijn moet worden gegund om tot de gewaarwording te komen dat verstrekking niet meer zal volgen, maar acht een termijn van enkele weken of hooguit één of twee maanden daartoe voldoende. De Raad is daarom van oordeel dat klaagster reeds ver voor 21 januari 2023 (twee jaar voor het indienen van de klacht) zich ervan bewust moet zijn geweest dat beklagden verstrekking van de bewuste documenten nalieten. Daarmee dient de klacht op dit punt ingevolge artikel 9, lid 3, van het RTRB niet-ontvankelijk te worden verklaard.

4.5 De stelling van klaagster dat de klacht wel tijdig is ingediend aangezien zij pas in 2024 vernam dat beklagden betrokken waren bij haar aangiften volgt de Raad niet. Uit het e-mailbericht van klaagster van 16 maart 2022 volgt immers dat zij in elk geval op dat moment wist dat C. haar aangiften heeft ingediend (zie 2.6).

Klachtonderdeel b – bewaarplicht

4.6 De Raad stelt vast dat klaagster dit klachtonderdeel niet heeft toegelicht. Voor zover zij doelt op de aangifte IB 2013 (zie 2.7) stelt de Raad vast dat de door haar gestelde termijn van zeven jaar reeds verstreken was toen zij om de aangifte verzocht. Voorts stelt de Raad vast dat de in 4.1 bedoelde termijn van twee jaren bij het indienen van de klacht door klaagster reeds lang was verstreken. Daarnaast stelt de Raad vast dat de overige aangiften (2009-2012 en 2014-2016) uiteindelijk door het kantoor van beklagden aan klaagster zijn verstrekt, zodat vast staat dat beklagden deze wel hebben bewaard. De klacht dient daarom deels niet-ontvankelijk te worden verklaard vanwege overschrijding van de tweejaarstermijn van artikel 9, lid 3, van het RTRB en voor het overige ongegrond.

Klachtonderdeel c – Wwft

4.7 Het verwijt van klaagster dat beklagden hun plicht onder de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme haar te identificeren hebben geschonden dient niet-ontvankelijk verklaard te worden. Aannemende dat voor de door hen verrichte werkzaamheden deze wet een dergelijke plicht met zich brengt en beklagden daaraan niet hebben voldaan, geldt dat bij het indienen van de klacht reeds (ruim) meer dan de in 4.1 vermelde termijn van vijf jaren sinds dit nalaten was verstreken.

Klachtonderdeel d – art. 1 RBRB; eer en waardigheid

4.8 Klaagster heeft toegelicht dat dit klachtonderdeel ziet op de wijze waarop beklaagden hebben gehandeld inzake de aangiften IB voor de jaren 2009-2016 (zie dienaangaande 3.2) en beroept zich op de omstandigheid dat haar pas in 2024 duidelijk werd wie de eindverantwoordelijken of het aanspreekpunt waren.

4.9 De Raad stelt vast dat dit klachtonderdeel inhoudelijk overeenkomt met onderdeel a. De Raad verwijst dan ook naar hetgeen hij daarover in 4.4 en 4.5 heeft overwogen en overweegt dat dit klachtonderdeel op dezelfde gronden als onderdeel a. niet-ontvankelijk verklaard dient te worden.

Klachtonderdeel e – schenden zorgplicht

4.10 Uit haar toelichting volgt dat klaagster ter onderbouwing van deze klacht betoogt dat beklaagden bij hun werkzaamheden onvoldoende met haar belangen rekening hebben gehouden waar die anders waren dan die van haar voormalig partner. Zij meent dat onterechte aannames (zoals dat sprake was van een goed huwelijk, dat zij op de hoogte was van de ingediende aangiften en dat zij akkoord was met het “wegschrijven privé leningen tussen alleen E. (DGA) aan de BV van de DGA”).

4.11 Beklaagden weerspreken betrokken te zijn bij de door klaagster bedoelde leningen. Het gaat kennelijk om (de verwerking van) leningen overeengekomen in 2011 en 2012, waarover in 2021 met de accountant van klaagster is gecommuniceerd en die toen reeds volledig was afgelost (zie 2.8). Zij weerspreken ook dat zij hebben aangenomen dat sprake was van een goed huwelijk.

4.12 De Raad begrijpt dat klaagster (weer) doelt op de werkzaamheden betreffende de aangiften. In zoverre dient de klacht gelet op het in 4.4 en 4.5 overwogene niet-ontvankelijk verklaard te worden. Hetzelfde geldt voor hetgeen zij opmerkt ten aanzien van de leningen, aangezien dienaangaande ten tijde van het indienen van de klacht hoe dan ook de tweejaartermijn is verstreken sinds haar kennisname, uiterlijk bij de communicatie van april 2021 over deze leningen en de verwerking daarvan (zie 2.8). Voor zover klaagster meent dat haar klacht niettemin ontvangen kan worden aangezien zij minder dan twee jaar voorafgaande aan het indienen van haar klacht pas kennis heeft genomen van de betrokkenheid van beklaagden bij de verwerking van de leningen volgt de Raad haar daarin niet aangezien zij die betrokkenheid niet aannemelijk heeft gemaakt. Met betrekking tot het verwijt van de aanname van een goed huwelijk acht de Raad de klacht ongegrond.

Klachtonderdeel f – schenden geheimhouding

4.13 Klaagster verwijt beklagde dat zij haar aangifte IB 2009-2016 (en daarop voorkomende gegevens) zonder haar toestemming aan haar toenmalige partner, E., hebben verstrekt.

4.14 Beklaagden achten het klachtonderdeel primair niet-ontvankelijk omdat de klacht is ingediend meer dan twee jaar na kennisname van klaagster van het handelen van beklaagden. Daarnaast wijzen zij erop dat klaagster en E. in de betrokken jaren nog fiscaal partners van elkaar waren. Ten slotte wijzen zij erop dat beklaagden deze gegevens van E. hebben ontvangen (en – zo begrijpt de Raad – niet omgekeerd, zodat geen geheimhoudingsplicht is geschonden).

4.15 De Raad stelt vast dat de bewuste aangiften (IB 20016 en eerder) steeds aan de voormalig partner van klaagster zijn gezonden en dat klaagster hiervan in elk geval in 2019 op de hoogte moet zijn geweest (zie 2.3). Reeds daarom dient dit klachtonderdeel niet-ontvankelijk vanwege overschrijding van de vijfjaarstermijn (zie 4.1).

Klachtonderdeel g - belangenverstrengeling

4.16 Blijkens haar toelichting doelt klaagster met dit klachtonderdeel op het handelen van beklaagden met betrekking tot het opstellen van de aangiften inkomstenbelasting 2018 en de “privé uitleningen” die daarin voorkwamen.

4.17 Beklaagden betogen primair dat het klachtonderdeel niet-ontvankelijk is vanwege termijnoverschrijding. Bedoelde aangifte is met medeweten van klaagster reeds in 2021 ingediend. Subsidiair achten zij het klachtonderdeel ongegrond omdat klaagster bij het doen van deze aangifte vertegenwoordigd werd door haar eigen accountant (L.) en beklaagden zich niet gemengd hebben in (juridische) discussies tussen klaagster en haar voormalige partner. Zij hebben slechts de door beide partners (voorwaardelijk) geaccordeerde aangifte ingediend.

4.18 De Raad stelt vast dat klaagster reeds ruim meer dan twee jaar voor het indienen van de klacht op de hoogte was van het handelen van beklaagden waarover zij klaagt. Daarom dient dit klachtonderdeel op grond van het bepaalde in artikel 9, lid 3, van het RTRB niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Klachtonderdeel h – onjuiste uitvoering overeenkomst van opdracht

4.19 Ook deze klacht handelt om de aangiften IB. In de overeenkomst staat dat deze aan klaagster (en haar ex-partner) dienen te worden voorgelegd alvorens zij worden ingediend. De Raad overweegt dat de bedoelde aangiften alle reeds ruim voor 21 januari 2020 zijn ingediend (zie 2.1) en is daarom van oordeel dat dit klachtonderdeel vanwege overschrijding van de vijfjaarstermijn van artikel 9, lid 3, van het RTRB niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

Klachtonderdeel i – onjuiste estate planning

4.20 Klaagster doelt op het in 2007 verstrekte advies door H. (zie 2.1). Zij meent dat dit advies onjuist was en dat deze fout in 2008 en 2012 herhaald is. Verder meent zij dat op beklaagden de verplichting rustte haar bij het opstellen van de aangiften IB steeds hiervan op de hoogte te stellen.

4.21 Beklaagden weerspreken dat het verstrekte advies onjuist is. Zij verwijzen naar de nadere beschikking van de rechtbank van 18 mei 2021 (zie 2.1) en komen tot de conclusie dat de uitleg van de rechtbank en het in 2007 gegeven advies overeenkomen. Primair betogen zij dat de klacht niet-ontvankelijk is vanwege overschrijding van de termijn van vijf jaar van artikel 9, lid 3, van het RTRB.

4.22 De Raad stelt voorop dat in het algemeen bij of na het opstellen van een aangifte IB op de opsteller daarvan, zonder verzoek of opdracht daartoe, geen verplichting rust advies uit te brengen over de geldende regels van huwelijksvermogensrecht van de betreffende belastingplichtige en diens partner. Dit kan onder omstandigheden anders zijn, maar op degene die zich op het standpunt stelt dat de verplichting bestaat rust de bewijslast aannemelijk te maken dat dergelijke omstandigheden zich voordoen.

4.23 Ten aanzien van het klachtonderdeel overweegt de Raad als volgt. Voor zover het klaagster zich op het standpunt stelt dat beklaagden ten onrechte hebben nagelaten haar te dienaangaande te adviseren, is zij niet geslaagd in de in 4.22 bedoelde bewijslast. Het klachtonderdeel dient echter ingevolge artikel 9, lid 3, van het RTRB niet-ontvankelijk verklaard te worden omdat het nalaten waarover klaagster klaagt (of het nu was in 2007, 2008, 2012 of bij het doen van de aangiften IB, zie 2.1) ruim meer dan vijf jaar voor het indienen van de klacht heeft plaatsgevonden.

Klachtonderdeel j – jaarlijkse verrekening

4.24 Klaagster stelt dat er in het kader van de aangiften IB door beklaagden leningsovereenkomsten hadden moeten worden opgesteld tussen haar, haar ex-partner en de door hem gehouden vennootschap. De Raad stelt vast dat dit klachtonderdeel ziet op het (handelen en) nalaten ten tijde van het doen van de aangiften IB van klaagster (en haar ex-partner). De Raad acht het klachtonderdeel niet-ontvankelijk vanwege overschrijding van de vijfjaarstermijn genoemd in artikel 9, lid 3, van het RTRB aangezien de aangiften reeds (veel) langer dan vijf jaar voor het indienen van de klacht zijn ingediend (zie 2.1).

Klachtonderdeel k – hoge kosten van echtscheiding

4.25 De Raad begrijpt klaagster aldus dat het handelen en nalaten dat zij beklaagden in de voorgaande klachtonderdelen verwijt tot bedoelde hoge kosten geleid hebben. Nu deze klachtonderdelen deels vanwege termijnoverschrijding niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond verklaard dienen te worden behoort datzelfde lot dit klachtonderdeel te treffen.

Klachtonderdeel l – schenden artikel 1:88 B.W.

4.26 De Raad begrijpt klaagster aldus dat haar betoog ertoe strekt dat haar ex-partner de verplichting niet is nagekomen die krachtens artikel 1:88, lid 1, BW op hem rust om haar toestemming te vragen voorafgaande aan in dat artikellid bedoelde rechtshandelingen en dat beklaagden daar op hadden dienen te wijzen. De Raad acht klaagster echter niet geslaagd in de op haar rustende bewijslast aannemelijk te maken dat beklaagden een dergelijke verplichting inderdaad hebben geschonden door te concretiseren welke rechtshandeling, begrepen onder artikel 1:88, lid 1, BW, aan de orde is en aannemelijk te maken dat beklaagden van een vermeende schending ter zake enig verwijt kan worden gemaakt. Het klachtonderdeel dient daarom ongegrond te worden verklaard.

Klachtonderdeel m – wetswijziging artikel 1:87 BW

4.27 Klaagster heeft niet geconcretiseerd welk tuchtrechtelijk verwijt zij beklaagden bedoelt te maken. Daarom dient dit klachtonderdeel ongegrond verklaard te worden.

Slotsom

4.28 De slotsom is dat klachtonderdelen a, c, d en f tot en met j geheel niet-ontvankelijk verklaard dienen te worden, klachtonderdelen b, e en k dienen deels niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond verklaard te worden en klachtonderdelen l en m ongegrond.

5. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 17 lid 5 van het RTRB vastgesteld op een bedrag van € xx, gelijk aan de door klaagster gestorte waarborgsom. Deze kosten komen ten laste van klaagster.

6. Beslissing

De Raad:

- verklaart klachtonderdelen a, c, d en f tot en met j niet-ontvankelijk;

- verklaart klachtonderdelen b, e en k dienen deels niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond;
- verklaart klachtonderdelen l en m ongegrond; en
- veroordeelt klaagster in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € xx en bepaalt dat dit bedrag wordt verrekend met de in de procedure gestorte waarborgsom.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J-P.R. van den Berg, voorzitter, mr. drs. C.J. van Zijp RB en drs. N.J. Verhagen RB, leden van de Raad van Tucht, te Den Haag op 8 april 2026, en is ondertekend door de voorzitter.

mr. J-P.R. van den Berg
Voorzitter Raad van Tucht

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klaagster en beklaagden. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag.

Tegen deze uitspraak kunnen klager, beklaagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen via de website rb.klachtregeling.nl.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.